

090419 Andra söndagen i påsktiden. Annelie Inghamn Pettersson

Vi kan se dem framför oss, sju stycken lärjungar, de håller till på stranden. Söker sig till varandra, de behöver varandras stöd nu. Vi kan ana hur de känner sig. Mästaren är död. De är trötta ledsna och förmodligen resignerade, de har gett upp.

Då bryter Petrus tystnaden: "Jag ger mig ut och fiskar". De andra svarar genast: "Vi följer med." Kanske glada åt att för en stund få fästa tankarna på något annat. För en stund få glömma det smärtsamma som hänt. Hela natten ligger de ute med båten. Men den första stundens optimism lägger sig snart. Det blir ingen fisk. Också här gör sig motgången påtaglig.

När gryningen nalkas är näten fortfarande tomma, inte en enda liten fisk. Så ser de en man på stranden. Först förstår de inte vem han är. Men han talar om hur de ska göra. Och med hans råd får de en enorm fångst. Därefter bjuder han in dem att äta, "kom och ät".

Så kommer Gud in i deras vardag. Liksom han kommer in i vår. När vi tror att vi är helt utelämnade och ensamma finns han där, han har insikt i våra liv och våra vardagsproblem. Han bryr sig om oss, våra praktiska problem, våra bekymmer, ekonomiska frågor.

Vid det här tillfället är lärjungarna helt modfällda. Hela natten har de varit ute, och inte så mycket som en fisk har de i näten. De är trötta och frusna. Men Jesus har något att säga dem: "Kasta ut näten på högra sidan så får ni". Dom gör som han säger. Och det händer något.

Någon har sagt att lydnad är trons viktigaste ingrediens. Den består av tre beståndsdelar, kunskap, samtycke och handling. I bibeln står skrivet: "Såsom kroppen utan ande är död, så är också tron utan gärningar död". De gjorde som Jesus sa, kastade ut näten. Samma sak gäller för nutidens lärjungar, lydnad. Att göra det vi kan i enlighet med Jesus vilja och att ge Jesus det vi har.

Vad kan vi då ge? Vi kan ge av vårt liv, vi kan ge av vår tid, vi kan ge av de gåvor vi har utrustats med. Vi kan ge av vårt engagemang till den medmänniska som vi möter i vår vardag som behöver påminnas om att Gud existerar också i hans eller hennes liv. För tvivlet drabbar många av oss i stunder av motgång. Det drabbade Tomas tvivlaren. Han ifrågasatte och kunde inte tro förrän han fick bevis. Så är det med många av oss, man ifrågasätter stämmer det här, kan det vara riktigt. Man vill ha någon form av trovärdig grund för att bli övertygad. Men tro och tvivel behöver inte vara varandras motsatser. Filosofen Francis Bacon har sagt så här: "Om någon börjar med att ta det säkra för visst, skall han sluta i tvivel, men om han nöjer sig med att börja i tvivel skall han sluta i visshet. Därför behöver tvivlet i sig inte vara meningslöst, det kan vara ett steg mot ny visshet".

Men i bland tror jag att vi tvivlar i alltför hög grad på sånt som vi istället borde tro på. Tankar som kan jag verkligen lita på att Gud älskar mig, när han vet hur jag egentligen är, med alla mina fel och brister. Eller tvivel på oss själva och vad vi kan göra och uträtta. Tvivel på att vi tillhör Gud. Men Jesus trodde på Tomas som tvivlade. Och på Petrus som förnekade honom tre gånger. På honom byggde han sin kyrka. Gud tror också på oss och på vår förmåga att hjälpa oss själva och varandra.

Lärjungarnas fiskafänge gav ett stort resultat 153 fiskar står det i texten. Det sägs symbolisera världens alla folk som skall nås av uppståndelsens budskap. För dem innebär det här en ny kallelse. Till att fånga människor till Guds rike. Med Jesus hjälp blir de människofiskare. Och det lyckade fiskafänget uppenbarar Herrens makt. Herrens makt att hjälpa. Att hjälpa oss i vår verklighet.

En verklighet som för någon just nu innebär ett svårt fysiskt eller psykiskt lidande. Någon annan kanske får uthärda krigets vedervärdigheter. Men också där finns Jesus. Med kraft att hjälpa. Ytterligare någon har slagits till marken av att ha drabbats av varsel och förlorat sitt arbete. Ett arbete som betyder så mycket för oss människor. Mer än vad det borde. Ofta frågar vi varandra inte efter vem vi är. I stället blir frågan, vad arbetar du med? Och vi bedöms efter den måttstocken.

Men mer och mer lyser Jesus närvaro genom detta mörker, bryter sönder dessa föreställningar och kommer med andra värderingar. Värderingar som kan hjälpa oss att förstå våra liv och varför vi lever. Som först och främst handlar om vår rättighet att finnas till. Just du är en människa som är önskad till denna jord av Gud själv. Det är du, bara genom att finnas till. Just du är älskad och sedd. Bejakad av Gud och fri att växa och att leva i Guds rike. Nu kanske du tänker varför och för vad. För att ge av det som just du har. Av dina gåvor och talanger. Det finns ingen annan som är som du.

Du kan ge av din vänskap, din värme och kärlek. Du kan ge av din kunskap, din livserfarenhet. Du kan ge av din tid till någon som behöver dig och jag tror att du kommer få hundrafalt igen. Alla kan vi bidra till att förbättra förhållanden var vi än befinner oss. Guds händer räcker mänskligheten genom oss alla, när vi ger det vi har till att hjälpa vår nästa.

Ibland tror jag att vi människor, när vi drabbas av motgång ofta vänder det till något negativt mot oss själva. Även när yttre händelser drabbar, som vi faktiskt inte haft någon makt att styra över. Det finns ingenting som säger att våra liv ska bli framgångsrika eller lyckade på grund av att vi följer Jesus. Men han har sagt att han ska vara med oss. Den kristna tron lär oss att korset också är en del av livet. Här är det viktigt att minnas Jesus ord och att förstå att han kan ge oss nya infallsvinklar och sätt att se på det som händer oss i våra liv. Vi får tolka våra liv i ljuset av hans. Som kristen är man genom sitt eget lidande delaktig i Kristi kors. Men vi är också delaktiga i Kristi uppståndelse. Hans närvaro i våra liv kan ge oss en tröst och en kraft som gör det möjligt att uthärda svårigheter. Han har gått före, han har visat vägen. Och han går med oss.

I Jeremia står skrivet. Gud skall leda oss där vi går bedjande fram. Om vi ber att han ska finnas med i vårt liv. Så får vi också lita på att han finns vid vår sida.

Jesus kommer till lärjungarna när allt verkar hopplöst. Då möter han dem där på stranden och ber dem komma och äta. Återigen ger han sig till känna vid en måltid. Vi får också möta honom i vår måltid, vår heliga nattvard. Jesus är inte borta han är alltid närvarande.

Amen.